

CƠ SỞ LÝ LUẬN VÀ THỰC TIỄN CỦA VIỆC XÂY DỰNG CHÍNH SÁCH PHÁT TRIỂN VĂN HÓA TRUNG QUỐC TỪ CẢI CÁCH MỞ CỬA ĐẾN NAY

TS. LÊ TOAN

*Viện Thông tin khoa học, Học viện Chính trị
Hành chính quốc gia Hồ Chí Minh*

1. Xét trên bình diện chung, văn hoá là linh hồn của một quốc gia, dân tộc. Sự phát triển toàn diện của một xã hội, không thể không coi trọng xây dựng văn hoá. Một đất nước hiện đại hoá không những phải có nền kinh tế phồn vinh mà càng phải có nền văn hoá phồn vinh.

Về xây dựng và phát triển văn hoá, xét trên bình diện thế giới, dù thế giới ngày nay đang nằm trong bối cảnh chung của toàn cầu hoá và xu thế hội nhập, mở cửa, nhưng mỗi nước tuy theo trình độ phát triển, hoàn cảnh đặc định của mình mà có cách nhìn riêng, có chương trình, xác lập thể chế,

hoạch định kế hoạch phát triển văn hoá riêng. Xét trên bình diện cơ cấu quản lý và tổ chức, ta thấy nhiều nước trên thế giới có Bộ Văn hoá riêng biệt. Ở nhiều nước thì Bộ Văn hoá được ghép với Bộ Thể thao, Bộ Văn hoá ghép với Bộ Thông tin, có những nước không có Bộ Văn hoá như Mỹ và Úc. Ở Úc, trách nhiệm chính về các vấn đề văn hoá ở cấp liên bang được trao cho Ban Môi trường, Thể thao, Nghệ thuật và các hạt, các bộ thuộc chính phủ và các ban ngành thuộc bộ khác cũng có liên quan đến các vấn đề văn hoá. Bộ Truyền thông có liên quan đến việc quản lý chính sách của Chính phủ ở lĩnh vực

phát thanh và truyền hình và bao gồm các các dịch vụ của các lĩnh vực văn hoá khác nhau. Các vấn đề về hình thái thuộc các lĩnh vực văn hoá và tộc người là phần trách nhiệm của Bộ Nhập cư và Dân tộc. Bộ Ngoại giao có vai trò quan trọng trong các chương trình trao đổi văn hoá. Một số tổ chức quy định chịu trách nhiệm về các lĩnh vực đặc biệt (các vấn đề về di sản, nghệ thuật, phòng trưng bày quốc gia, cơ quan dịch vụ phát thanh truyền hình quốc gia) được Chính phủ Liên bang thành lập. Chính vì vậy, ở Úc không có một bản kế hoạch chi tiết về chính sách văn hoá quốc gia dù ở cấp nhà nước hay cấp liên bang hay chính quyền của nhà nước. Nhà nước đưa ra một khuôn khổ khái quát về các mục tiêu văn hoá và chú trọng việc cấp vốn hơn là việc quản lý, và công việc phân bổ vốn được cấp giới hạn trong khả năng có thể thực thi.

Mở rộng vấn đề như vậy để khi bàn về chính sách phát triển văn hoá của Trung Quốc ta có điều kiện đối sánh để thấy được nét riêng biệt của họ.

2. Bất kỳ xã hội nào cũng là một thể thống nhất do ba mặt chính trị, kinh tế và tư tưởng tạo nên. Ba mặt này bổ sung cho nhau, tác động lẫn nhau. Xã hội xã hội chủ nghĩa (XHCN) cũng không ngoại lệ. Ở Trung Quốc, công cuộc cải cách, mở cửa và phát triển kinh tế thị trường XHCN là một biến đổi sâu sắc

trên nhiều lĩnh vực có quan hệ tới cơ sở kinh tế và kiến trúc thượng tầng. Bước ngoặt lịch sử lớn lao mới đã đem lại cơ hội phát triển mới cho việc xây dựng nền văn hoá XHCN đặc sắc Trung Quốc, cũng đưa lại thách thức nghiêm trọng mới cho nó trên nhiều mặt đòi hỏi Trung Quốc phải trả lời.

- Một là, sự thay đổi phát triển của kinh tế và văn hoá tạo điều kiện có lợi cho việc xây dựng nền văn hoá XHCN đặc sắc Trung Quốc, cũng đặt ra nhiều vấn đề đòi hỏi phải giải quyết gấp. Đi đôi với xu hướng đa dạng hoá về thành phần kinh tế và lợi ích kinh tế, về lối sống xã hội, về hình thức tổ chức xã hội, về phương thức giải quyết việc làm... nhu cầu văn hoá tinh thần của con người ngày càng có xu hướng phức tạp, đa dạng, nảy sinh nhiều vấn đề nóng bỏng, khó giải quyết. Trong tiến trình đó, quan niệm của con người thích ứng với sự phát triển kinh tế thay đổi ngày càng nhanh, ý thức tự chủ, ý thức cạnh tranh, ý thức về hiệu quả, ý thức bình đẳng, ý thức phát triển, ý thức pháp chế dân chủ không ngừng được tăng cường, tính chủ động, tính tích cực và tính sáng tạo được phát huy đầy đủ, những hứng thú và thị hiếu trong cuộc sống càng thêm sâu rộng, yêu cầu về hiểu biết, về niềm vui, về mỹ quan, về sức khoẻ càng thêm bức thiết. Thực tiễn khẳng định rằng,

cải cách, mở cửa, phát triển kinh tế thị trường XHCN thì tư tưởng văn hoá đúng đắn, tiên tiến nảy sinh, tiến bộ trở thành dòng chảy chính của sự phát triển văn hoá. Nhưng cùng với những cái tốt đó thì một số vấn đề tư tưởng tiềm ẩn ở tầng sâu cũng dần dần bộc lộ. Nhiều loại quan niệm về tư tưởng văn hoá va chạm nhau, mâu thuẫn nhau ngày càng phức tạp làm cho nhiều thành viên trong xã hội rơi vào tình trạng lúng túng, thậm chí hỗn loạn về tư tưởng; quan niệm cuộc sống và nhu cầu văn hoá tinh thần đa dạng dễ bị ảnh hưởng của xã hội muôn hình, muôn vẻ; các loại tư tưởng văn hoá phi vô sản ngày càng quyết liệt tranh giành trận địa tư tưởng văn hoá với Đảng Cộng sản Trung Quốc.

- Hai là, trong điều kiện tăng cường mở cửa đối ngoại, nhất là sau khi Trung Quốc gia nhập WTO, các thế lực thù địch phương Tây dựa vào ưu thế lớn về kinh tế, khoa học kỹ thuật và quân sự, đã và đang ráo riết thực hiện mưu đồ "Tây hoá", "phân hoá" tạo ra thách thức mới đối với việc xây dựng hệ tư tưởng văn hoá của Trung Quốc. Thế giới ngày nay là thế giới mở, trào lưu đa cực hoá chính trị thế giới và toàn cầu hoá kinh tế thế giới là khó có thể ngăn trở; sự đọ sức lịch sử giữa hai hệ thống tư tưởng văn hoá XHCN và TBCN sẽ tồn tại trong một thời gian

dài. Tư tưởng văn hoá phương Tây lấn lõi ngày càng sâu vào Trung Quốc. Mưu đồ thế lực thù địch chống Trung Quốc coi việc truyền bá "giá trị quan tâm thân và văn hoá" của chúng là chiến lược quan trọng để làm tan rã và thối rữa hiện "diễn biến hoà bình" đối với chế độ xã hội (CNXH), chúng lợi dụng các loại thiết bị công nghệ tiên tiến để xây dựng các tổ chức lớn mạnh, có hệ thống bành trướng ra giá trị quan văn hoá của chúng trên thị trường ý thức hệ, buộc Trung Quốc phải thay đổi ý thức hệ và phương hướng phát triển văn hoá XHCN. Trong tình hình đó, làm thế nào để mở cửa đối ngoại, mạnh dạn tiếp thu và học tập mọi thành quả ưu tú của văn hoá nhân loại, phát triển văn hoá XHCN đúng chỉ đạo bằng chủ nghĩa Mác, đồng thời chống lại một cách hữu hiệu sự xâm nhập của mưu đồ "Tây hoá", "phân hoá" và tư tưởng văn hoá đồi bại là một thách thức nghiêm trọng đối với sự phát triển văn hoá XHCN đặc sắc của Trung Quốc.

- Ba là, sự phát triển nhanh chóng của khoa học, kỹ thuật, công nghệ mới hiện đại, đặc biệt là công nghệ thông tin, truyền thông đã mở ra lĩnh vực mới cho việc xây dựng nền văn hoá XHCN đặc sắc Trung Quốc, nhưng điều này cũng tăng thêm khó khăn cho việc xây dựng tư tưởng văn hoá. Cách mạng mạng tính cách mạng

thể truyền tải và các công trình cơ sở như thông tin, giao thông, truyền thông đại chúng, v.v... được kết nối mạng khiến cho khoảng cách về không gian và thời gian được rút ngắn, giới hạn về văn hoá bị phá vỡ, khiến cho cả lượng và chất trong việc giao lưu văn hoá, ảnh hưởng văn hoá, hội nhập văn hoá và tạp giao văn hoá trên thế giới đều vượt qua tất cả các thời đại trước đây. Nó đã làm thay đổi phương thức giao dịch, phương thức học tập, thậm chí là cả phương thức giải trí của con người với một trình độ mà con người không thể tưởng tượng nổi. Trong hoàn cảnh đó, làm thế nào giữ vững được sự hướng dẫn dư luận đúng đắn, thiết thực tăng cường xây dựng trận địa tư tưởng văn hoá; làm thế nào nắm vững được việc vận dụng khoa học kỹ thuật cao mới, mở rộng ảnh hưởng của tư tưởng văn hoá XHCN, giảm bớt tác động của văn hoá đồi bại, v.v... đều là những vấn đề lớn trong việc xây dựng nền văn hoá XHCN đặc sắc Trung Quốc.

Từ khi cải cách mở cửa đến nay, Đảng, Nhà nước Trung Quốc luôn xem xét, phân tích kỹ thực tiễn trong nước và thế giới trong từng thời kỳ để hoạch định đường lối, chính sách phù hợp cho phát triển văn hoá. Vấn đề hạt nhân của văn hoá là vấn đề ý thức hệ. Văn hoá không có sự chỉ đạo tư tưởng là

điều không thể tưởng tượng nổi. Trong lịch sử thế giới, bất cứ một hình thái văn hoá nào cũng đều hình thành dưới sự định hướng của một tư tưởng chỉ đạo nhất định. Ví như, văn hoá cổ đại Trung Quốc được dần hình thành dưới sự định hướng của hệ thống tư tưởng lấy tư tưởng Nho gia làm nền tảng; trào lưu văn hoá chính của Âu- Mỹ hiện đại chủ yếu được hình thành từ sự định hướng lý luận của những nhà tư tưởng thuộc phong trào Khai sáng. Đảng Cộng sản Trung Quốc luôn xác định chủ nghĩa Mác Lênin, tư tưởng Mao Trạch Đông, lý luận Đặng Tiểu Bình trở thành nền tảng lý luận chỉ đạo tư tưởng của Trung Quốc, trở thành tư tưởng chỉ đạo lĩnh vực ý thức hệ của Trung Quốc đương đại.

Lĩnh vực văn hoá tư tưởng Trung Quốc từ khi cải cách, mở cửa đến nay diễn ra sôi động chưa từng có, đã nảy sinh hàng trăm học phái, mỗi học phái lại có thuyết riêng của mình. Phái chủ nghĩa tự do chủ trương “Âu hoá hoàn toàn”, lấy chủ nghĩa tự do và chủ nghĩa bảo thủ phương Tây thay thế chủ nghĩa Mác Lênin, tư tưởng Mao Trạch Đông, lý luận Đặng Tiểu Bình. Tân Nho gia chủ trương “phục hưng Nho học”, dùng Nho học thay cho “triết học ngoại lai” như chủ nghĩa khai sáng, chủ nghĩa nhân bản, chủ nghĩa Mác, khôi phục địa vị độc tôn của Nho học,

khiến cho Nho học trở thành tư tưởng chính thống của Trung Quốc hiện nay. Trong văn hoá, quay trở về truyền thống “thiên, địa, quốc, thân, sư” (trời, đất, đất nước, cha mẹ, thầy giáo) mở ra “truyền thống đạo đức mới”, “truyền thống học tập mới”, cái học tâm tính, chủ trương đưa Trung Quốc đi theo con đường “chủ nghĩa tư bản Nho gia”.

Trào lưu tư tưởng chủ nghĩa phong kiến như “quan bản vị”, mua quan, bán tước, chế độ gia trưởng, dựa vào người thân, quan hệ mua danh lợi qua hôn nhân, quan quan tương hổ, tham ô hối lộ, v.v... trong văn hoá chính trị kết hợp với sự bài xích của chủ nghĩa tự do đối với dân chủ và khai sáng, sự cố hữu của chủ nghĩa bảo thủ đối với chế độ đẳng cấp xã hội, ý thức quý tộc của thiểu số “trí thức tinh anh” đã trực tiếp xoá bỏ ý thức hệ chủ nghĩa dân chủ và chủ nghĩa Mác. Tư tưởng phong kiến, mê tín dị đoan trong dân gian ngày càng lây lan phát triển. Cùng với sự sôi động của cơn sốt tôn giáo và hoạt động tôn giáo của một vài quần thể xã hội trong thập niên 90 thế kỷ XX, tôn giáo đã trở thành một hiện thực không thể phủ nhận trong công cuộc phục hưng Trung Quốc nhưng cũng trở thành một lực lượng không thể xem thường. Hơn nữa, phương Tây cũng đang tăng cường tiến hành xâm nhập tôn giáo vào Trung Quốc, âm

mưu làm cho Trung Quốc bị “Cơ đốc hoá”, “Tin lành hoá”. Ở một vài khu vực, văn hoá tôn giáo và chủ nghĩa khai dân tộc liên kết với nhau khiến cho hoạt động của chủ nghĩa lý khai dân tộc ngày càng mạnh.

Hiện tượng cạnh tranh đa nguyên về văn hoá này làm cho vấn đề tư tưởng thời đại, vấn đề định hướng giá trị và vấn đề phương hướng phát triển của văn hoá Trung Quốc ngày nay trở nên nổi cộm. Trước tình hình đó, ở Trung Quốc ngày nay, nếu thực hiện nguyên hoá tư tưởng chỉ đạo hoặc bất kỳ hệ tư tưởng nào kể trên là tư tưởng chỉ đạo của Trung Quốc đương đại cũng đều dẫn đến hiện tượng hỗn loạn tư tưởng và dao động chính trị, phát triển của văn hoá tiên tiến không biết bắt đầu từ đâu, tiến trình hiện đại hoá cũng sẽ bị ngăn trở. Vậy, vấn đề hạt nhân của phát triển văn hoá tiên tiến là vấn đề có thể khẳng định địa vị chủ đạo của chủ nghĩa Mác trong lĩnh vực văn hoá tư tưởng của Trung Quốc hay không.

Kiên trì vai trò chỉ đạo của chủ nghĩa Mác Lênin, tư tưởng Mao Trạch Đông, lý luận Đặng Tiểu Bình, kiên trì thực hiện đa nguyên hoá tư tưởng chỉ đạo là quy luật cầm quyền của Đảng Cộng sản Trung Quốc. Ở lĩnh vực văn hoá, cho đến nay đã tròn 30 năm mở cửa, Đảng Cộng sản Trung

Quốc đã đưa ra phương châm kiên trì phát triển hài hoà cả chính trị, kinh tế và văn hoá. Sau Hội nghị Trung ương lần thứ 4 khoá XIII, Đảng Cộng sản Trung Quốc đã áp dụng một loạt biện pháp tăng cường xây dựng văn minh tinh thần XHCN, phát triển văn hoá XHCN. Hội nghị Trung ương 6 khoá XIV đã thông qua “Nghị quyết về một số vấn đề quan trọng trong việc tăng cường xây dựng văn minh tinh thần XHCN” chỉ rõ: “Việc xây dựng văn minh tinh thần XHCN có quan hệ tới việc thực hiện toàn diện kế hoạch vĩ đại xuyên thế kỷ, quan hệ tới sự hưng vượng, phát đạt của sự nghiệp XHCN Trung Quốc”. Đại hội XV Đảng Cộng sản Trung Quốc đã tiến thêm một bước về nhận thức và đã đề ra việc xây dựng văn hoá XHCN đặc sắc Trung Quốc, chỉ rõ: “Chỉ có phát triển hài hoà cả kinh tế, chính trị, văn hoá, chỉ có làm tốt việc phát triển hai mặt văn minh thì mới tạo nên CNXH mang đặc sắc Trung Quốc”. “Nền văn hoá XHCN mang đặc sắc Trung Quốc là lực lượng quan trọng thu hút và khích lệ nhân dân các dân tộc toàn quốc, là tiêu chí quan trọng của sức mạnh tổng hợp của đất nước”. “Phải cố gắng nâng cao tố chất tư tưởng đạo đức và tố chất văn hoá khoa học của toàn dân tộc, tạo động lực tinh thần và ủng hộ về trí lực to lớn cho sự nghiệp phát triển kinh tế và tiến bộ toàn diện của xã hội”. Điều

lệ Đảng Cộng sản Trung Quốc sửa đổi cũng quy định rõ: “Đảng Cộng sản Trung Quốc lãnh đạo nhân dân tiến hành xây dựng văn minh vật chất song song với việc cố gắng xây dựng văn minh tinh thần XHCN”.

Sau Đại hội Đảng khoá XV, trong chuyến đi khảo sát ở Quảng Đông, Giang Trạch Dân đã đề xuất tư tưởng Ba đại diện, trong đó “đại diện cho phương hướng tiến lên của nền văn hoá tiên tiến Trung Quốc” là một trong những nội dung quan trọng của tư tưởng này. Khái niệm “văn hoá tiên tiến” mà Giang Trạch Dân nêu ra có tính thời đại và tính dân tộc rõ ràng. Văn hoá tiên tiến là sự kết tinh những yếu tố tiến bộ của văn minh nhân loại, là động lực tinh thần và sự ủng hộ về trí lực thúc đẩy loài người tiến lên. Văn hoá tiên tiến bao gồm hai bộ phận hợp thành là tư tưởng đạo đức tiên tiến và khoa học văn hoá tiên tiến. Văn hoá tiên tiến mang đầy đủ 8 đặc trưng. *Một là tính lành mạnh, hai là tính khoa học, ba là tính tích cực, bốn là tính hiện đại, năm là tính mở, sáu là tính dân tộc, bảy là tính quần chúng và tám là tính sáng tạo.*

Báo cáo Chính trị Đại hội Đảng khoá XVI chỉ rõ: “Ở Trung Quốc hiện nay, phát triển văn hoá tiên tiến chính là phát triển nền văn hoá XHCN đại chúng, khoa học, dân tộc, hướng tới

hiện đại hoá, hướng ra thế giới, hướng tới tương lai để không ngừng làm phong phú thêm thế giới tinh thần của con người, tăng cường lực lượng tinh thần cho con người". Nền văn hoá đó bao gồm khoa học kỹ thuật hiện đại, giáo dục hiện đại, thông tin xuất bản hiện đại, y tế thể thao hiện đại, văn vật thư tịch hiện đại, v.v... Trong đó, thành quả lý luận quan trọng nhất là chủ nghĩa Mác Lênin, tư tưởng Mao Trạch Đông, lý luận Đặng Tiểu Bình. Nền văn hoá tiên tiến của Trung Quốc là nền văn hoá phù hợp với cơ sở kinh tế và kiến trúc thượng tầng XHCN của Trung Quốc, phù hợp với con đường hiện đại hoá toàn diện Trung Quốc, thể hiện đầy đủ tinh thần thời đại.

Tiến tới Đại hội XVII Đảng Cộng sản Trung Quốc, Hồ Cẩm Đào đề ra luận thuyết "xây dựng toàn diện xã hội khá giả". Hệ thống mục tiêu của "xây dựng toàn diện xã hội khá giả" không phải là mục tiêu kinh tế đơn thuần mà là một mục tiêu phát triển toàn diện, về thực chất là một mục tiêu văn hoá theo nghĩa rộng. Nó bao gồm bốn mặt kinh tế, chính trị, văn hoá, sinh thái, là mục tiêu phát triển thống nhất, hài hoà giữa văn minh vật chất - văn minh tinh thần, văn minh chính trị (chế độ) và văn minh sinh thái, có liên quan đến những lĩnh vực quan trọng,

cốt yếu trong sự sinh tồn và phát triển của người Trung Quốc.

Khi hoạch định đường lối phát triển văn hoá, văn kiện Đại hội XVII Đảng Cộng sản Trung Quốc khẳng định rằng: "Cần kiên trì phương hướng tiến lên của nền văn hoá tiên tiến XHCN, đẩy lên cao trào xây dựng văn hoá XHCN, khuyến khích sức mạnh sáng tạo của văn hoá dân tộc, nâng cao sức mạnh mềm của văn hoá Trung Quốc để lợi ích văn hoá cơ bản của nhân dân được đảm bảo tốt hơn, để đời sống văn hoá xã hội ngày càng phong phú, đa dạng hơn, để diện mạo tinh thần của nhân dân ngày càng hăng hái tiến lên". Văn kiện Đại hội XVII Đảng Cộng sản Trung Quốc cũng chỉ rõ 4 nội dung cốt yếu của xây dựng văn hoá XHCN đặc sắc Trung Quốc là:

- Xây dựng hệ thống giá trị cốt yếu XHCN, tăng cường sức thu hút và sức quy tụ của ý thức hệ XHCN.
- Xây dựng văn hoá hài hoà, xây dựng nếp sống văn minh.
- Đề cao văn hoá Trung Hoa, xây dựng ngôi nhà tinh thần chung của dân tộc Trung Hoa.
- Thúc đẩy sáng tạo văn hoá, tăng cường sức sống phát triển văn hoá.

Trong Nghị quyết Đại hội XVII Đảng Cộng sản Trung Quốc kết luận

cho rằng, đưa bố cục tổng thể sự nghiệp xây dựng CNXH đặc sắc Trung Quốc bao gồm 4 mặt gắn kết là xây dựng kinh tế, chính trị, văn hoá và xã hội vào Điều lệ Đảng sẽ có một ý nghĩa quan trọng đối với việc giành được thắng lợi mới về xây dựng toàn diện xã hội khá giả, mở ra cục diện mới về sự nghiệp xây dựng CNXH đặc sắc Trung Quốc.

Như vậy là, trong công cuộc cải cách mở cửa tròn 30 năm nay, Đảng Cộng sản Trung Quốc luôn đổi mới tư duy, luôn nâng cao tầm nhận thức của mình trên các bình diện chính trị, kinh tế, văn hoá, xã hội, luôn tổng kết thực tiễn, sáng tạo lý luận, dùng sáng tạo lý luận để chỉ đạo thực tiễn.

Xét riêng trên bình diện văn hoá, vào đầu thời kỳ cải cách mở cửa, Đặng Tiểu Bình đề xuất luận thuyết xây dựng và phát triển “hai văn minh” (văn minh vật chất và văn minh tinh thần), nêu ra phương châm kiên trì phát triển hài hoà cả chính trị, kinh tế và văn hoá, tăng cường xây dựng nền văn hoá XHCN.

Khi đi sâu vào thời kỳ cải cách, mở cửa, xét yêu cầu của thực tiễn, Giang Trạch Dân đề xuất luận thuyết “văn minh chính trị” (văn minh chế độ), nêu rõ tư tưởng “nền văn hoá tiên tiến” và

chỉ rõ phương châm xây dựng nền văn hoá tiên tiến XHCN đặc sắc Trung Quốc.

Bước vào thời kỳ then chốt của công cuộc cải cách, mở cửa, Hồ Cẩm Đào nêu lên các luận thuyết “xây dựng toàn diện xã hội khá giả”, “xây dựng xã hội hài hoà”. Quá trình xây dựng toàn diện xã hội khá giả cũng chính là quá trình xây dựng văn hoá. Xây dựng văn hoá trở thành bộ phận cấu thành quan trọng cho sự phát triển hài hoà của nền kinh tế, xã hội, trở thành khâu then chốt không thể thiếu được trong suốt quá trình xây dựng toàn diện xã hội khá giả. Các luận thuyết này không chỉ đơn thuần là mục tiêu chính trị, kinh tế, về bản chất đây là mục tiêu văn hoá theo nghĩa rộng. Đây chính là mục tiêu phát triển thống nhất hài hoà giữa *văn minh vật chất, văn minh tinh thần, văn minh chính trị và văn minh sinh thái*. Ngoài việc nêu rõ luận thuyết “văn minh sinh thái”, Hồ Cẩm Đào còn nêu lên khái niệm “sức mạnh mềm văn hoá”.

Từ những tổng kết thực tiễn và nghiên cứu lý luận đó mà Đảng, Chính phủ Trung Quốc đã hoạch định chính sách phát triển văn hoá phù hợp với tiến trình phát triển đi lên của đất nước.